

HÍVÓ SZÓ

Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség lapja

---

TANULÓ GYERMEKEK IMÁDSÁGA

Szent Istenünk dicső Atyánk!
Hozzád fohászkodunk,
Hogy gyöngeségünkben nekünk
Légy édes gyámolunk,
Lelked világa űzze el
Elmének homályait,
Hogy megtanuljuk szent igéd
Áldott parancsait,
Oszlasd szívünk félelmeit,
Mindenkor légy velünk
Taníts, s vezess a jó úton
Atyánk nagy Istenünk.

Összeszedte Kardos István

KARDOS ISTVÁN 1846-tól 40 évig református kántortanító volt Szigetszentmiklóson. Nevét ma az egykori 3-as iskola viseli. Részt vett az 1848-49-es szabadságharcban. Hamvai itt nyugszanak, s minden év március 15-én megkoszorúzzuk sírját. Naplójának *Elegyes* gyűjtemény című fejezetéből - melyben 1844-től leírta az iskolásverseket - való ez az idézett vers.

NAPFÉNYRE KERÜL A MŰLT

Ásatás a templomudvarban

Július végétől különös látványban lehet részünk, ha a templom hátsó udvarára tévedt a tekintetünk. A szépen gondozott gyeppel helyett óriási gödör, egy monumentális fálnak az alapjai tárultak a szemünk elé, és mindenféle emberi csontvázak hevertek a kibontott sírgödörben.

Mi is történt? A gyülekezeti házunk alapozásánál emberi csontok és egy régi épület kövei bukkantak a felszínre. A Pest Megyei Múzeumok Igazgatóságának régészei – Batizi Zoltán és Hostyinszki Attila – megállapították, hogy a régi, barokk templom alapjai bukkantak elő, és a templom melletti temető sírjaihoz tartozó csontok. Az ásatás költségeit a Múzeumnak kellett volna finanszírozni, de kasszájuk üresen kongott. A város Önkormányzata kiemelt fontosságú eseménynek tartotta, hogy a múlt emlékei napvilágra kerüljenek, ezért 5 millió forintot szavazott meg a régészeti feltárássra. Az Önkormányzat segítségét ezúton is köszönjük! Ugyancsak köszönetet mondunk Tóth Benő testvérünknek, aki az ingyen dolgozó régészhallgatók elszállásolását felvállalta, és köszönjük gyülekezet tagjainak az

adományt, amelyből a hallgatók étkezését tudtuk finanszírozni!

Bár a feltárás még folyamatban van, annyit már tudunk, hogy a barokk templom mellett előkerült a középkori templom maradványa is. Ebből sajnos csak a fal alapozásának, és egy feltehetően oldalkápolnának a töredékei maradtak meg. Ez a templom még a török hódoltság előtt épülhetett, és elképzelhető, hogy ezt építették át eleink 1798-ban, amely 1944-ben elpusztult. Mindkét templomhoz tartozott temető, melynek sírjai egymástól jól elkülöníthetők, de olyan sírok is kerültek elő, amelyek talán egy még korábbi temetőhöz tartoztak.

Az előkerült – sajnos nem túl gazdag – leletek alapján megállapítható, hogy kb. a XII-XIII. századtól templom és temető állt már ezen a helyen, és azóta folyamatosan lakott helynek bizonyult.

Gyülekezetünk, de egyben városunk múltja hirtelen kézzelfoghatóvá vált számunkra, és máris bővíthetett az ismeretünk. Reméljük, hogy egyszer majd egy kiállításon megtekinthetjük a leleteket, és történéseink pedig még pontosabb képet rajzolnak elénk, hogy milyenek is voltak, és hogyan is éltek őseink.

Szalkay László

NEMCSAK KENYÉRREL ÉL AZ EMBER..

Hurrá, vakáció! Szabadság, pihenés, táborok. Így búcsúztunk az újság előző számában, és lám, már újra itt a következő lap. Percek, napok, évek, szinte röpül az idő.

Egy forró augusztusi napon tiszteletes úr arra kért, hogy írjak az elmúlt húsz év tapasztalatairól, mivel ennyi ideje kezdődött újra a református hitoktatás a Bíró Lajos Általános Iskolában.

Gondolatok cikáztak a fejemben, vajon mit írjak, mert ennyi idő alatt sok-sok élmény, tapasztalat gyűlik össze. Akkor villant az agyamba, hogy Szalkay László azt is mondta: „Dióhéjban.” Jó, de azt nem mondta, hogy mennyi diónak a héjában. Akkor úgy gondoltam, három dióban szedem össze gondolataimat az elmúlt húsz évvel kapcsolatban, mert számomra ez a három jelenti azt az erkölcsi normát, mely magyarságunkat, emberi tartásunkat, múltunkat, jövőnket meghatározza. Ez a három: család, iskola, templom.

1. „dió” család

Én tősgyökeres miklósi családban születtem, leánykori nevem: Gere Mária. Az őseim évszázadokon keresztül ezen a földön végezték nehéz földműves munkájukat, ide jártak iskolába, templomba, itt nyugszanak a temetőben. Nagyapám, dédapám presbiterek voltak, apukám dalárdatagként szolgált a

templomban. Engem is itt kereszteltek, konfirmációm és az esküvőm is a szigetszentmiklósi templomban zajlott, csakúgy, mint lányaim konfirmációja és esküvéje.

2. „dió” iskola

1991-ben törvény határozott arról, hogy vissza kell adni azokat az ingatlanokat az egyháznak, amelyekben hitéleti, oktatási, szociális feladatokat kívánnak ellátni. 43 év szünet után iskolánkban is megindulhatott a református hitoktatás, Villányi Péter esperes úr közbenjárásának köszönhetően. Az önkormányzati iskola minden évfolyamán az „a” osztályba járók hittant is tanulnak, órarendbe építve. Nem terveztek hosszútávra, mert azt gondolták, ez is csak egy új divat, majd kikopik, mint minden felkapott dolog. Tévedtek. Egyre népszerűbb és vonzóbb lett a szülők körében az ilyenfajta értékteremtő nevelés. Nem szürkült, nem fakult húsz év óta. Ellenkezőleg, már felnőtt egy generáció a falakon belül, akik már a gyermekeiket hozzák a református osztályokba diákként. Sok küzdelem áll annak hátterében, hogy elmondhassuk: *”Jó nekünk itt lenni.” (Mt 17:1-8)*

Egy szemléletes példát említek saját emlékeimből, a kezdetekről. 1993-ban lettem a ref. 1.a oszt. osztályfőnöke. Azt mondta nekem valaki, hogy ha neki választani kellene az 1.a tanítása és a bánya között, inkább a bányát választaná. Ez jól tükrözi azt a sok nehéz évet,

melyeken keresztül eljutottunk napjainkig. De aki aratni akar, előbb vetnie is kell. Bizalom, állhatatosság kellett ahhoz, hogy kizökkent világunkban egyre többen ismerjék fel, mi a lényeges. Jézus is erre tanít mindannyiunkat, hogy tanuljunk meg odafigyelni a lényegre. Keressétek először Isten országát, a többi azon felül megadatik. A jövőben is, hűségünket megőrizve maradunk méltók őseink példamutató hitéhez, akik sosem adták fel tartásukat.

„*Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj el!*” (Ézs 41:10) Ez az ige segít eligazodni a döntésekben, a feladatok között, az új tanévben kezdetén. Hálas vagyok az elmúlt 20 évért, hogy részt vehettem ebben a tanításban. Nemcsak terhet ró az Isten az emberre, hanem erőt is ad hozzá. Én ezt az erőt kérem az Úrtól, hogy a jövőben is megfelelően lássam el azokat a feladatokat mellyel Isten megbízott.

3. „dió” templom

Talán 4 éves lehettem, mikor a nagymamám szépen felöltözve indult a templomba. Azt kérdeztem tőle: *-Mit csinálnak ott, varrnak?* Nevetve válaszolta: *- Nem kislányom, imádkozunk, énekelünk.* Csodálkozva néztem rá, mert számomra ez olyan titokzatos volt. Még akkor este megtanította nekem az esti imádságot. (Azóta is azt a változatot mondom) Titokzatos volt a gyermekeim számára is, mert kisiskolás korukban a Török Pál utcai pincében tartott hittanóra vittem őket, úgy, hogy Veres Erzsike néni a délutáni tanítás utolsó órájáról

elengedte őket, csak nem volt szabad mondani nekik, hogy hova megyünk. Hazafelé is furcsán tekintettek ránk többen a villamoson, mikor egyik lányom fennhangon énekelte az aznap este tanult éneket. „*Szeret az Úr.*”

Számomra megtisztelő és fontos feladat volt, mikor a református osztály vezetője lehettem. (Már nem titokban.)

Közben elvégeztem a Károli Gáspár Református Egyetem hitoktatói szakát 1996-ban. Az elmúlt évek során megtapasztaltam, hogy a templomban nemcsak imádkozni, énekelni, hanem „nehéz” munkát is kell végezni. Bizony varrni is kell, sok-sok lyukat szükséges befoltozni, hogy ne rongyokba burkolózzunk, hanem büszkén, emelt fővel viseljük ruházatunkat.

Ezt a három „kemény” diót próbáltam feltörni a saját tapasztalataimon keresztül, amelyek a diók egy-egy gerezdjeiben vannak elrejtve.

A múlt üzen a jelennek, s még komolyabb, hűségesebb szolgálatra kötelez így az új tanév kezdetén. Különösen az iskolában, mely híd a család és a templom között.

Ruckel Józsefné

BECSENGETTEK

Megszólalt az iskola csengője, elkezdődött az új tanév. Nagy örömünkre az idén úgy indult el az elsős református osztály, hogy mind a 29 gyermeket ide akarták íratni a szülők, nem maradt üres hely, amit „kívülállóval” kellett volna feltölteni. Sőt, annyian jelentkeztek még ezen felül, hogy a párhuzamos „b” osztályban az osztály felét teszik ki megközelítőleg a református osztályba beíratni szándékozott tanulók, így az iskola vezetése ezt az osztályt is református jellegű osztálynak minősítette. Köszönjük a szülők nevében is ezt a segítőkész hozzáállást, és köszönjük az osztályfőnököknek, Tóth Béláné Andrea tanítónőnek, hogy felvállalta az osztály vezetését. Az „a” osztály tanítója Becz Jánosné Erzsike tanítónő, aki Papp Jánosnét „váltotta” a református osztály vezetésében. Új református osztályfőnököt köszönhetünk Tóth Zsámboki Éva személyében, aki az 5.a osztályfőnöke lett. Isten áldja meg mindannyiukat munkájukban! De ugyanúgy Isten áldását kérjük a régi pedagógusokra is, hogy Isten adjon mindannyiuknak szeretetet, türelmet, bölcsességet munkájukhoz!

Kérjük Istent, hogy adja áldását diákjainkra is, hogy kellő odaszánással, szorgalommal sajátítsák el a tanulnivalókat, és fedezzék fel a megszerzett ismeretüknek a hasznosságát és

használhatóságát, érezzék azt, hogy volt értelme a tanulásuknak.

5-6 évvel ezelőtt – némelyek talán már el is felejtették – azért kiáltottunk Istenhez, hogy ne engedje megszüntetni a református osztályokat, a családok szívében ébresszen vágyat gyermekük hitbeli-lelki nevelése irányában. Az elmúlt évekre visszatekintve bátran kijelenthetjük, hogy Isten meghallgatta kérésünket. Nagy hálával tartozunk ezért Neki, de tudjuk, hogy nagy a felelősségünk is. Nekünk, a gyülekezetnek kell úgy élni, hogy ezek a diákok és családok azt érezzék, otthonra találtak közöttünk. Nem szállóvendégek, hanem részei ennek a közösségnek. Ezért tárjuk ki szívünket előttük, s ne azt nézzük, hogy néhányan nem ismerik a templomi viselkedés szabályait, hanem úgy tekintsünk rájuk, mint Isten gyermekeire, akikkel egy közös családot alkotunk. Testvérként segítsük őket, és tartsuk szemünk előtt Pál apostol szavait: *„Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk.”* (Róm. 15:1).

Szalkay László

BEMUTATKOZÓ

1986. augusztus 18-án születtem Székesfehérváron. Gárdonyban nőttem fel református családban. Középiskolai tanulmányaimat a Székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnáziumban végeztem, ahol 2005-ben érettségiztem. Hálás vagyok középiskolai lelkészemnek, akinek a személye és szolgálata nagy hatással volt rám. A középiskola alatt kezdtem el a Kántorképzőt azért, hogy Istent dicsőítsem, és a Tőle kapott talentumom az Ő javára végzett gyülekezeti szolgálatban is megmutatkozzon. A gimnáziumi évek alatt erősödött bennem a vágy, az Istentől kapott elhívás a lelkipásztori szolgálatra, hogy embereket Krisztushoz vezessek és, hogy abból a szeretetből, amit megtapasztaltam Istenből, azt ne tartsam meg, hanem másokkal is megosszam. Hálás vagyok tanárainknak, akik Isten eszközei voltak abban, hogy tudatosan is készüljek erre a lelkészi hivatásra.

Érettségi után jelentkeztem a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karára. Teológus tanulmányaim mellett IV. és V. évben a Mozgássérültek Pető András Nevelőképző és Nevelőintézetébe református hittanoktatás megtartására kértek fel. Nagyon örültem ennek, mert szociális érzékenységem mindig is megmutatkozott az elesettek iránt. Szakdolgozati témaválasztásomat az itt töltött szolgálat is indokolta, amit *A fogyatékkal élők integrálása a gyülekezeteinkbe* címmel írtam.

Segédlelkészi éveimet Dunaújvárosban töltöttem, ez idő alatt a nagyvárosi gyülekezet széleskörű rétegalkalmi mellett a szórványgondozásba is betekintést nyertem.

Majd Nagykörösre hívtak tanítani. A Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karának Teológiai Intézetében a biblikus tárgyak tanításán túl, igehirdetési és pásztorációs szolgálatot is végeztem az ifjúság körében.

2012. szeptember 1-jével rendelt ki a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke a Szigetszentmiklós Kossuth utcai Református Egyházközségbe.

Igyekszem nap, mint nap krisztushordozó ember lenni. Élelcélom, hogy Jézus Krisztus nevét megismertessem az emberekkel, hogy minél többen megtapasztalhassák, hogy az élet valódi értelme a Jézus Krisztusban való hit, bizalom.

Végül szeretném Isten áldását kérni a kedves olvasó számára az egyik kedves Igémmel:

„Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs 40:29-31)

Murányi Melinda

"ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNNI A GYERMEKEKET..." (MÁRK 10:14)

Voltak, akiknek a szülei a fenti, Jézustól jövő parancsnak engedve küldték el gyermekeiket gyülekezetünk már hagyományos bibliaismereti táborába, ám akadtak olyanok is, akik már az előző év élményeit felidézve jöttek el újra, hogy ismét vidám légkörben, sokszínű programokkal töltsenek el egy hetet a nyári szünetből, és bizonyára akadtak olyanok is, akik szüleinek segítséget jelentett, hogy 1 hétig biztonságot adó felügyeletet kaphattak gyermekeik, miközben jól érezhették magukat és vidáman, játszva-tanulva tölthették el az időt. Akár így, akár úgy, de még a tábor kezdete előtti utolsó napokban is nőtt a jelentkezők száma, így Isten iránti hálával mondhatjuk, hogy 46 gyermek táborozott gyülekezetünk szervezésében.

A létszám nagy volt, az Úristen azonban bőven adott segítő kezeket is, minden nap több mint 10 felnőtt foglalkozott a gyermekekkel, segített az étkezések előkészületeinél és a takarításban. Naponta kaptuk a különböző felajánlásokat, gyümölcssel, süteménnyel, fagylalttal tették még vidámbbá a táborozók életét gyülekezetünk tagjai. Hálás szívvel köszönjük utólag is mindenkinek.

Június utolsó hetében színes programsorozat várt a gyerekekre, amelyben volt evezés, bográcsozás, ugrálóvárzás, pónilovaglás, egész

napos buszos kirándulás, kisvasutazás. Minden napra jutott sportfoglalkozás, kézműveskedés, sok-sok éneklés, és persze a vidám, önfelelt szabad játéokra is maradt idő.

A bibliaismereti tábor központi témája Jónás története volt, amelynek fejezeteit minden napra elosztva, változatos eszközökkel igyekeztünk megismertetni a gyermekekkel. Így minden napra jutott aranymondás, és az aznapi történet központi igazságát is együtt ismertük fel, valamint naponta gyarapítottuk odaillő ének megtanulásával is ismereteiket. A gyermekeket életkoruk szerint igyekeztünk 7-8 fős csoportokra osztani, hiszen könnyebb így feldolgozni a történeteket, több a lehetőség arra, hogy beszélgetések alakulhassanak ki, és hogy mindenki választ kapjon a kérdéseire.

Már a csoportbeosztásnál meglepődünk, milyen magas a létszáma a még óvodáskorú gyermekeknek. Bár a tábor leginkább az iskolások körében népszerűsítettük, jócskán akadtak olyanok is, akik kistestvéreikkel, kistestvéreikkel jelentkeztek, és mi csodálkozva tapasztaltuk, hogy a táborba jelentkező 46 gyermekből közel 20 még nem jár iskolába!

Mindez persze azt vonta maga után, hogy több segítőre volt szükség az óvodás csoport(ok)ban, más módszerekkel, minél inkább tevékenykedtetve kellett foglalkoznunk a kisebb gyermekekkel és, mivel ők még olvasni nem tudtak, sok időt

kellett tölteni a dalok ismételt eléneklésével is.

Elgondolkodtunk azon, nem lenne-e szükség a gyülekezetben arra, hogy külön szervezzük meg az óvodás korosztálynak a tábort az iskolásokétól, hiszen a két korosztálynak sok tekintetben különböző igényeik vannak, a kisebbeknek több felnőttre van szükségük, más ütemben sajátítanak el dolgokat, a velük való foglalkozáshoz más módszerek, eszközök szükségesek. Mindez persze azon is múlik, hogy melyik évben hányan jelentkeznek egy adott korosztályból

Az Úristennek adunk hálát ezekért a mosolygós napokért, azért hogy minden gyermek és felnőtt testi épségét megőrizte, hogy naponta érezhettük az áldást, amit Tőle kaptunk.

Nagyon várjuk a 2013.évi nyári tábort is!

Borossné Becz Márta

FILMAJÁNLÓ

A televízió műsor-füzetében nagyon sokszor nem tüntetik fel a műsorok témáját! Csak akkor tudjuk meg miről is van szó, ha egy adást megnézünk! Ilyenkor érhet kellemes meglepetés is. Én is így jártam, amikor a Hazajáró című műsort végignéztem a Duna Televízióban. Mert miről is szólt? Kér fiatal - Kenyeres Oszkár és Pintér János gyakorlott hegy-mászók - végigjárták a Felvidék, Kárpátalja, Délvidék, Muravidék, no meg Erdély hegységeit, mond-

hatnám így is: a Kárpát-koszorú csúcsait. Közben kutatva a múltat felkeresik az eldugott kis magyar falvakat, a szórványban élőket. Rám nagy hatással volt, amikor Délvidéken a Tarcal-hegynél a Maradék nevű kis faluban voltak. Már a neve is beszédes! Régen szinte teljesen magyar reformátusok lakták, ma a lakosságnak kb. 30 %-a magyar. Nincs magyar iskola sem. Csak a családokban hallanak magyar szót a gyerekek. Feledésbe merülnek a kulturális hagyományok is. Elszorult a szívem, amikor egy idős házaspárnál vendégeskedett a Hazajáró, és régi magyar katonadalokat énekelt az idős háziga. Felkeresnek várromokat, az egykor véráztatta harcmezőket és patinás városokat.

Egy-egy adás 25 perces, önállóan is élvezhető. Nem olyan, mint a sorozatok, hogy látni kell az előzményeket! Többször is ismétlik az egyes részeket, gyakran délután is. Minden korosztálynak új ismereteket is nyújt. Szeretettel ajánlom. Török Zsuzsanna

PROGRAMOK

szeptember 9. vasárnap 10 óra
évnnyitó istentisztelet és jubileumi ünnepség

szeptember 16-tól minden vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet is

szeptember 28-tól énekkari próba

MEGTALÁLTUK A MESSIÁST

Odavitte Jézushoz, aki rátekintett, és így szólt:

Másnap Jézus Galileába akart indulni, ekkor találkozott Fülöppel...

Fülöp pedig Nátánaellel találkozott.

Jézus látta, amint Nátánael közeledik feléje...

Mester, te vagy az Isten fia, te vagy Izrael királya!

Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni! Bizony bizony mondom néktek, meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.

ANYAKÖNYVI HÍREK június-augusztus

*Demény János és Sebesi Judit
leányai **Lili** és **Réka***

Házasságot kötöttek:

Júniusban:

*Kiss József és Gonda Renáta
Molnár Zoltán és Szabó Melinda
Kocsis László és Dániel Mónika*

Júliusban:

Stadler Dávid és Szekeres Krisztina

Kereszteltük:

Szeretettel és imádságban hordoz-
zuk megkeresztelt Testvéreinket:

Júniusban:

*Varga Antal és Szabó Margit
leánya, **Nóra***

Júliusban:

Vig Balázs és Marosi Melinda fia,

Roland Balázs

*Sárvári Soma és Ross Krisztina
leánya, **Luca Sára***

Fülöp Zsolt és Kálmán Krisztina fia,

Balázs

Becz Benjamin és Ughy Anita fia,

Máté

Stephan Alexander Schwaerzbeck és

Szitkovics Szvetlána Hajnalka

*leánya, **Lara Sophia***

Augusztusban:

Ballók Csaba és Komáromi Ildikó

*leánya, **Csenge** és fia **Szabolcs***

Garay Gergely és Glowinski Tímea

*leánya, **Zselyke***

Ötvös Ernő és Farkas Dóra leányai,

Réka és **Petra**

Bahrt Zsolt és Ábrahám Virág Dóra

*leánya, **Zsófia***

Németh Csaba és Sallós Orsolya fia,

Zsombor

Halottaink:

Fájó szívvel, de Istenbe vetett
reménységgel búcsúztunk:

Júniusban:

Zakor András 63 éves.

Kocsis Imre 70 éves,

*Síró Józsefné sz. Józsa Erzsébet
82 éves*

Júliusban:

*Vörös Gáborné sz. Bányai Jolán
95 éves*

Bulyáki Gergő Richárd 15 éves Gere

Pálné sz. Kántor Eszter 86

Szabó Ferenc 77 éves

Kurencz Györgyné sz. Vajda

Borbála 76 éves

Kovács Gyula 72 éves

Augusztusban:

*Úri Kálmánné sz. Erdősi Ilona
83 éves*

Oszlács Andrásné sz. Molnár Ida

Zsuzsanna 72 éves

*Kovács Istvánné sz. Kálmán Irén 78
éves*

Varga Irma sz. Keserű Irma

86 éves

*Gulyás Jánosné sz. Juhász Eszter 92
éves*

korában elhunyt Testvéreinktől. Isten
Igéje nyújtsa vigasztalást a
gyászolóknak:

„Uram, te voltál hajlékunk
nemzedékről nemzedékre.”

90:1.

HETI ALKALMAINK

HÉTFŐ:	7.30 áhítat
CSÜTÖRTÖK:	18.00 bibliaóra
PÉNTEK:	7.30 áhítat 17.30 énekkar 19.00 ifióra
VASÁRNAP:	10.00 istentisztelet, és gyermek-istentisztelet a gyülekezeti teremben

HIVATALI ÓRÁK:

Hétfő: 13.00-16.00

Kedd: 9.00-12.00

Csütörtök: 9.00-12.00

Péntek: 9.00-12.00

Telefonon más időpont is egyeztethető.

Tel.: 24/465-753, 06-20-404-8336.

Weblapunk, a következő címen megtekinthető:

www.szszm-reformatus.hu

**A következő szám
október 28-án jelenik meg.**

Felelős szerkesztő:	Szalkay László
Főszerkesztő:	Antal Gergely
Tördelőszerkesztő:	Piskor Gyöngyi
Grafika:	Kovács Dóra